

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 decembrie 2013, ora 10³⁰

Ewald Frank

[Fratele Alfred Borg: Rom. 16:25-27: „*Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului Celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință – a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin*”.

Fratele Schmidt: O, Dumnezeule mare, Îți mulțumim pentru harul și credințioșia Ta. Îți mulțumim Doamne, pentru sfântul Tău Cuvânt. Așa cum am citit, prin apostolii pe care i-ai trimis, noi putem cunoaște Cuvântul harului, ne-a fost vestit Cuvântul răscumpărării. Tot ceea ce a fost ascuns de la întemeierea lumii, Tu ai descoperit în timpul nostru și ne-ai dăruit harul Tău să o recunoaștem. Tu ai descoperit Cuvântul Tău sfânt, Îți mulțumim pentru aceasta. Și Te rugăm, o, Doamne vorbește-ne în continuare nouă tuturor; noi dorim să Te ascultăm. Și în dimineața aceasta, ne-am adunat în acest loc în prezența Ta și Te rugăm o, Doamne, umblă Tu printre rânduri, atinge fiecare inimă, dăruiește har tuturor și de asemenea, celor care doresc să Te slujească pe Tine. Binecuvântează pe cei tineri și pe cei în vârstă, binecuvântează pretutindeni, unde este ascultat Cuvântul Tău cel sfânt. Doamne, unge-ne inimile, deschide-ne ochii ca să vedem, inimile ca să primească, deschide și gurile noastre ca să-Ți aducem lauda și cinstea. Căci Tu meriți să primești închinarea, cinstea și slava. Dumnezeule mare Îți mulțumim!

Te mai rugăm ca Tu să iei totul sub controlul Tău, să înlături tot ceea ce ar putea deranja. Noi dorim să auzim, fără să fim deranjați, ceea ce dorești să ne spui Tu, prin Cuvântul Tău. Binecuvântează-ne;

unge buzele prin care vei vorbi. Te rugăm împreună, în scumpul și sfântul Tău Nume al lui Isus. Îți mulțumim fiindcă în Tine avem salvarea și răscumpărarea. Amin.

[Se cântă „Numai să crezi...” – n.ed.]

[Are loc binecuvântarea unui copilaș; se transmit saluturi (...)].

Toți frații să știe că eu citesc e-mailurile; chiar dacă nu le citesc aici pe toate, în birou eu citesc fiecare e-mail în întregime și primesc în inima mea ceea ce este scris în ele. (...)

Fratele Kupfer ne salută foarte călduros pe toți. El are deja 93 de ani. Și... lucrurile nu mai merg ca în ultimii treizeci de ani. El a venit întotdeauna la Zürich și la Krefeld. Acum el a plâns și a spus: „Ne pare atât de rău că, de data aceasta, nu putem veni”. Domnul cunoaște toate lucrurile.

Astăzi vom ruga pe trei frați să se roage cu noi; aceștia sunt frații noștri din Africa, fratele Eli, fratele Katzadi și fratele Muamba. Voi trei veniți în față, salutați foarte scurt, într-o propoziție și apoi o mulțumire scurtă; veniți acum fratele nostru din Lubumbashi, fratele din Kolwezi și fratele Eli, veniți acum. Noi suntem mulțumitori pentru acești frați.

În ultimele adunări, în trei țări din Africa, s-au adunat peste opt mii de credincioși. Dar în Republica Congo au fost adunați peste optzeci de mii. Frații noștri sunt folosiți de Dumnezeu, sunt binecuvântați și au devenit o binecuvântare pentru toți.

Să ne ridicăm în picioare în timp ce frații noștri Îi mulțumesc Domnului (...). Amin.

Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima pentru toți frații, în toate limbile, în toate locurile, care dau mai departe Cuvântul. Închipuți-vă: dacă merg în Africa, o zi sunt aici, în altă zi sunt în alt loc și apoi mă întorc. Dacă frații noștri n-ar fi acolo ca să poarte și să dea mai departe Cuvântul, ce s-ar întâmpla atunci? Astfel ne dăm seama cât de important este să înțelegem bine și Matei cap. 24. Nu este doar unul care a depozitat hrana și o dă mai departe, ci și toți aceia pe care Dumnezeu i-a hotărât ca să dea mai departe Cuvântul descoperit. Și, împreună, noi împlinim slujba pe care ne-a dăruit-o Domnul pentru acest timp.

Noi am citit un Cuvânt de introducere puternic. Este minunat ca noi să ne regăsim în Cuvânt. Să nu fi fost doar Pavel care să fi spus: „Mi-a fost descoperit mie”, ci noi, personal, să mărturisim și să spunem: „Ne-a fost descoperit nouă”; ți-a fost descoperit ție, mi-a fost descoperit mie. Domnul ne-a vorbit și înțelegerea noastră a fost deschisă pentru Scripturi. Corul a exprimat că Domnul nostru este Piatra din capul unghiului și noi suntem pietrele clădirii.

Aseară m-am gândit la lucrurile care se întâmplă în Vatican. Acolo au expus niște oase - ei susțin că ar fi ale lui Petru – care sunt prezentate și venerate și toată lumea ascultă și privește spre Vatican, gândind că așa trebuie să fie. Și totul este bazat pe o neînțelegere cu privire la Matei 16:18. Domnul nostru nu i-a spus lui Petru: „Pe tine Eu voi zidi Biserica”, ci El i-a spus: „*Nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta și pe această Stâncă voi zidi Biserica Mea*”. Și Stâncă este Isus Hristos, Domnul nostru. Acolo sunt doar niște răstălmăciri de la un cap la altul.

De aceea nu putem decât să-I mulțumim Domnului din toată inima fiindcă Dumnezeu ne-a scos din toată această confuzie, din toate aceste interpretări și prin vestirea curată și clară a Cuvântului lui Dumnezeu ne-a readus la temelie originală și aceasta este Isus Hristos, Domnul nostru.

Haidem să citim cele trei versete potrivite în acest caz. Primul este din Efeseni cap. 2. Aici avem afirmația apostolului Pavel. Efeseni 2:20: „*Fiind zidiți pe temelie apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos*”. Întrebarea mea este: ce ați observat? Ce observați aici? „...*fiind zidiți pe temelie*”. Nu pe apostoli, ci *pe temelie* pe care au pus-o apostolii în Numele Domnului. Nu pe Petru, nu pe Pavel, ci această temelie este Isus Hristos, Domnul nostru. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este minunat. Haideți să recitim aceasta. „*Fiind zidiți pe temelie apostolilor...*”. Nu pe Petru, nu pe Pavel, ci pe Isus Hristos care este piatra din capul unghiului. „*Fiind zidiți pe temelie apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos*”. Spuneți „Amin!” și „Aleluia!” Dumnezeu ne-a adus înapoi la această temelie.

Citim apoi în Efeseni cap. 3 de la v. 2: „*Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată față de voi*”.

Niciun slujitor al lui Dumnezeu nu a primit ceva pentru propria lui persoană, ci a primit-o ca s-o dea mai departe Bisericii. Dacă citim despre isprăvnicia tainelor lui Dumnezeu: înainte ca să fim ispravnici ai tainelor, trebuie ca mai întâi să ne fie date.

În v. 3 este scris: „*Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte. Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos*”.

O deplină înțelegere a planului lui Dumnezeu de mântuire, a descoperirii lui Isus Hristos, Domnul nostru: Dumnezeu descoperit în trup, dovedit neprihănit în Duhul, vestit printre Neamuri și înălțat în slavă. El va reveni ca să-i ia Acasă pe ai Săi.

Citim v. 5, ca să scoatem în evidență faptul important referitor la această taină, „*Care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul*”. Aleluia!

În acel timp Dumnezeu a descoperit ceea ce aparținea planului Său de mântuire și totul a fost scris pentru noi care suntem acum în posesia Vechiului și Noului Testament; și totul este prezentat într-o armonie dumnezeiască. Doresc să mai subliniez faptul că Domnul și Mântuitorul nostru este temelia pe care este zidită Biserica.

În această legătură doresc să citesc din 1 Corinteni 3 unde putem citi minunatele versete 10 și 11. 1 Corinteni 3:10: „*După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat...*”. El n-a avut nimic; el a primit totul de la Dumnezeu, prin har. „*După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra*”. Și aceasta este o avertizare adresată nouă tuturor: nu doar temelia să fie corectă, ci și felul în care se clădește deasupra trebuie să fie corect. Și clădirea este Casa lui Dumnezeu, stâlpul și temelia adevărului; în această Biserică a Dumnezeului Celui viu nu are loc [nicio minciună], nicio eroare. Vers. 11: „*Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos*”. Aleluia! Lăudat

și slăvit să fie Domnul nostru pentru credințioșia Lui, pentru harul Său, pentru tot ceea ce ne-a dăruit El în acest timp.

Citim apoi 1 Corinteni 4:1-2: „*Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu*”. Apoi adresat nouă: „*Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui*”. Nu doar ispravnic [administrator], ci să fie găsit credincios în isprăvnicia tainelor lui Dumnezeu, astfel ca totul să fie prezentat în concordanță cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Voi știți că noi am primit făgăduințele lui Dumnezeu.

Doresc să mai citesc încă două versete care se referă la această temă și anume din Galateni cap. 3; aici apostolul Pavel s-a referit încă o dată la ceea ce este cu adevărat important pentru adevărații credincioși. Galateni 3:8: „*Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: «Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine»*”. Aleluia! „*Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine*”. În această legătură citim cum a avut loc darea binecuvântării și cum se împlinesc. Galateni 3:14: „*Pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit*”. Dumnezeu nu ne-a dăruit doar făgăduința, ci și toate bogățiile care țin de împlinirea făgăduinței, prin harul Lui, în Isus Hristos, Domnul nostru.

Frați și surori, despre ce este vorba acum? Este vorba că Domnul separă Biserica Sa de tot ceea ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. În acest punct noi trebuie să vorbim foarte clar și să spunem lucrurilor pe nume. Ceea ce a apărut în imperiul roman în decursul secolelor și este numit „biserica romană”, nu este Biserica originală a lui Isus Hristos. Biserica lui Isus Hristos își are originea în Isus Hristos. Așa cum am citit, apostolii au fost niște martori oculari ai lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făcut, ei au putut mărturisi despre ele și ni le-au transmis nouă. Această biserică romană s-a format începând cu secolul al IV încoace, de când Constantin ca și căpetenie a statului și a bisericii, s-a autoproclamat „pontifex maximus”. Atunci el era cap al bisericii și cap al statului. Mai târziu, acest titlu l-au preluat papii. Ne gândim și la toate hotărârile care s-au

luat de la Consiliul din Niceea încoace și în special la formula trinitară, care, până atunci nu a fost pe buzele niciunui om.

Astăzi eu am adus *aceasta* cu mine, ca să vă arăt ce fac oamenii în această formulă trinitară. Eu v-am spus-o deja. În iunie 1955 când fratele Branham a fost în Zürich, Domnul i-a poruncit să meargă într-o adunare spiritistă, ca să vadă ce se întâmplă și ce se face acolo în această formulă: în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. El a luat trei frați, ca martori. Acolo era o femeie vrăjitoare, un medium. După ce această vrăjitoare a rostit: „în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh”, masa s-a ridicat în aer. După aceea, fratele Branham s-a ridicat și a spus: „Stimată doamnă, ceea ce se întâmplă aici este de la Satana”. Această femeie a răspuns: „Eu susțin că este de la Dumnezeu”. Atunci fratele Branham a spus: „Nu este de la Dumnezeu, nu este de la Dumnezeu căruia Îi slujesc eu, care ni S-a descoperit nouă în Isus Hristos”. Știți ce s-a întâmplat după aceea? Atunci fratele Branham a spus: „Pentru ca să știți că ați căzut pradă diavolului și că tot ceea ce faceți este făcut în numele diavolului, eu poruncesc în Numele lui Isus Hristos din Nazaret ca această masă să cadă la podea și să se sfărâme în bucăți”. Fratele Branham a rostit-o și așa s-a și întâmplat în fața ochilor fraților care au fost acolo ca martori.

În această formulă trinitară se fac multe lucruri rele; în fiecare biserică, fie ortodoxă, fie anglicană, pretutindeni se folosește această formulă trinitară. La intrarea într-o lojă masonică oamenii jură în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh; acolo pe masă este un cerc, un triunghi și o biblie; bărbatul respectiv trebuie să-și dezbrace partea de sus a corpului, să-și scoată un pantof și ochii îi sunt acoperiți; apoi trei bărbați îl însoțesc în locul lor sfânt. Nu doresc să citesc mai departe ce practică acolo acești oameni. Cu adevărat, ei fac totul în formula trinitară.

Dumnezeu nu este o trinitate. Dumnezeu este un singur Dumnezeu din veșnicie în veșnicie. El ni S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt. De aceea noi ne rugăm: „*Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău, vie Împărăția Ta*”. Dumnezeu este Tată, dar nu acesta este Numele Lui. Dumnezeu este Tată. Dumnezeu S-a descoperit în Fiul, dar nu „Fiu” este Numele Lui.

Dar care este Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt? Sfântul și scumpul Nume al lui Isus Hristos, Domnul nostru. De asemenea, suntem foarte mulțumitori pentru că putem să citim și să verificăm totul cu forma originală. În ebraică este scris: „Să-I pui Numele IAHȘUA, căci El va mântui poporul Său de păcatele sale”. Acest cuvânt IaHVeH – IHVH a fost scris în Vechiul Testament de peste trei mii de ori și Dumnezeu Și-a descoperit acest Nume de legământ. Noi știm acum că IAHVEH al Vechiului Testament este IAHȘUA al Noului Testament. El este același ieri, astăzi și în vecii vecilor, El a putut spune în Ioan 8:58: „*Înainte ca să se nască Avraam SUNT EU*”.

Astfel, vedem cât de important a fost faptul că Dumnezeu a putut să-l folosească pe fratele Branham pentru ca adevărurile biblice cu privire la botez, dumnezeire, cina Domnului, alegerea dinainte și de fapt cu privire la toate temele pe care Dumnezeu a vrut să ni le facă cunoscut, acestea ne-au fost descoperite și date mai departe prin această vestire. Fratele Branham nu a avut de ales și, în special de la deschiderea pecetilor, el a trebuit să vorbească foarte clar. Atunci el a zis: „Fiecare mesaj pe care mi-l dăruiește Dumnezeu, eu îl vor predica aici, în Jeffersonville, în Tabernacol. El chiar a spus: „În alte biserici, trebuie să fiu atent la frați și la practicile lor. Dar aici pot să predic tot Cuvântul lui Dumnezeu și fiecare mesaj nou pe care Dumnezeu mi-l va dăruia”. De aceea, fratele Frank a avut grijă ca toate predicile pe care le-a predicat fratele Branham în Jeffersonville, începând de la deschiderea pecetilor, să fie traduse în limba germană. Toate predicile pe care le-a predicat fratele Branham în Jeffersonville, de la deschiderea pecetilor încoace, noi le-am tradus în limba germană. Eu am fost călăuzit să fac acest lucru. După aceea au fost traduse și alte predici ale fratelui Branham.

Frați și surori, și în slujba fratelui Branham a fost o rânduială dumnezeiască. Mai întâi a fost partea evanghelică, așa cum i-a fost spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, tot astfel și ție îți vor fi date două semne. Și ție îți este dat un dar de vindecare dumnezeiască, ca să duci această mărturie în mijlocul popoarelor”. Mai întâi a fost partea evanghelică, apoi partea de învățătură, după aceea partea profetică. Acesta este harul pe care ni l-a dăruit

Dumnezeu nouă tuturor: să rămânem în limitele Cuvântului și în cadrul tuturor lucrurilor care ne-au fost descoperite. Tot ceea ce a fost descoperit poate să fie readus și trebuie să fie readus în Scriptură.

Noi am putea citi mai departe, aici. Dar în dimineața aceasta mi-a atras atenția o temă deosebită. Când Domnul mi-a zis: „Slujitorul Meu, adună pe poporul Meu, pe toți aceia care au încheiat legământul cu Mine prin jertfă”. Voi toți cunoașteți mărturia mea din 28 decembrie. În acel moment eu am fost puțin surprins fiindcă întotdeauna am considerat că nu noi am încheiat legământul cu Dumnezeu, ci Dumnezeu a încheiat legământul Lui cu noi. Da, căci așa și este scris în Matei 26:28: *„Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți”*. În următorul moment, Duhul lui Dumnezeu m-a călăuzit să citesc din Psalmul 50 ca să primesc un răspuns din Sfânta Scriptură. Aici în Psalmul 50:5 este scris: *„Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!”*. Apoi este scris: *„Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este Cel ce judecă”*. Și noi, la rândul nostru, trebuie să confirmăm legământul pe care El l-a încheiat cu noi; trebuie să spunem: „Doamne, eu primesc acest legământ, mă supun și eu cred că Tu m-ai inclus în acest legământ nou și aceasta s-a întâmplat prin jertfă, pe crucea de pe Golgota”.

Nu este suficient să vorbim despre legământul cel nou, ci să recunoaștem că Dumnezeu a încheiat legământul cu noi și noi primim acest legământ. După aceea cerurile vestesc dreptatea Lui și descoperă tot ceea ce aparține acestui legământ.

În acest loc noi ne adunăm... Acesta nu este un loc de pelerinaj. Nu! Dumnezeu să ne ferească de așa ceva! Așa ceva să nu se întâmple. Aici ne adunăm doar ca să auzim Cuvântul Domnului și pentru ca toată lumea să poată asculta acest Cuvânt. Ne gândim la faptul că în Noua Zeelandă ei sunt cu zece ore înaintea noastră, iar în Statele Unite sunt opt ore în urma noastră; dar toți credincioșii din lume sunt conectați în direct, fie că este zi, fie că este noapte, toți ascultă Cuvântul lui Dumnezeu care a devenit un lucru prețios pentru toți. Toți aceia pe care Dumnezeu îi cheamă în timpul nostru cred Cuvântul Său cu toate făgăduințele cuprinse în el și noi împreună

putem să trăim prin harul Său, ceea ce este spus în Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum, pentru toți aceia care mai au niște probleme și care au ajuns sau mai ajung din când în când sub alte influențe, doresc să vă spun foarte clar. Așa cum am subliniat-o deja, Biserica nu este zidită pe apostoli, ci Biserica este zidită pe Isus Hristos. El a răscumpărat-o, a neprihănit-o, a sfințit-o și prin singura jertfă pe care El a adus-o, Biserica a fost sfințită odată pentru totdeauna și a fost dedicată lui Dumnezeu. Și noi vom vedea împlinit tot ceea ce am crezut.

Acum, la sfârșitul timpului de har, Domnul ne-a dăruit prin harul Său o privire de ansamblu asupra întregului Său plan de mântuire, prin trimiterea slujitorului și prorocului Său. De aceea noi trebuie să înțelegem ce este scris în Matei 17:11. Ce este spus acolo? Este vorba despre o religie nouă sau despre o nouă denominație? Sau este vorba despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu prin harul Său și ce va face El? Haideți să citim, Matei 17:11: *„Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»”*. „Aminul” nu a fost spus destul de tare. Nu o denominație nouă, nu învățături noi, ci temelia de la început, învățăturile de la început. În totul, înapoi la început! Totul trebuie să fie reșezat și adus în starea corectă înaintea lui Dumnezeu. Noi suntem mulțumitori fiindcă aceasta se întâmplă chiar acum. Dar, de asemenea, noi știm exact că după vestirea adevărată urmează și răstălmăcirile. Și în timpul nostru, de acestea noi nu am dus lipsă. Dar să citim și din Marcu 9, ca să avem confirmarea faptului că de slujba pe care a dăruit-o Dumnezeu în timpul nostru este legată cea mai mare sarcină și anume: Biserica nou testamentară să fie zidită pe temelia originală care a fost pusă de către apostoli și proroci, care este Isus Hristos însuși. Biserica trebuie zidită pe această temelie astfel ca sfârșitul să fie identic cu începutul. Această dovadă o citim și în Marcu 9:12: *„El le-a răspuns: «Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile»”*. Amin. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL: *„Și va așeza din nou toate lucrurile”*.

Toată slava să fie adusă Domnului Dumnezeu. Acum are loc chemarea afară, pregătirea, așezarea din nou și la fiecare întâlnire noi suntem aduși un pas mai aproape, suntem întăriți în credința noastră și

știm că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să-l împlinească. Și tot ceea ce a făgăduit El, o și face. De asemenea, la sfârșit, noi vom putea spune: niciuna dintre făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu n-a rămas neîmplinită. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și sunt «Amin». Și făgăduința aceasta din Vechiul Testament, care a fost confirmată de Domnul nostru în Noul Testament, s-a împlinit în mijlocul nostru. Dumnezeu a trimis pe prorocul Său pentru ca totul să poată fi așezat din nou în starea de la început. Putem citi în Vechiul Testament, să citim în Ezra, în Neemia; ei au găsit temelia originală și pe aceasta au zidit ei. Abia după ce au găsit temelia originală, au început să rezidească templul.

Domnul vorbește și astăzi: „*Eu voi zidi Biserica Mea*”. Și în timpul nostru Domnul zidește Biserica Lui. Așa cum am făcut deja comparația: „Nu pe tine Petre, ci pe stânca [descoperirii] voi zidi Eu Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui”. Isus Hristos este Biruitorul de pe Golgota. Biruința Lui este biruința noastră și credința pe care ne-a dăruit-o El, este descoperirea dumnezeiască a lucrurilor pe care El ni le-a dăruit prin harul Său. Așa că haideți să-I mulțumim Domnului și haideți să renunțăm la orice amestec.

Frați și surori, nu-mi este ușor să o spun, dar într-adevăr noi trăim într-un timp plin de confuzie. De fapt nu ar trebui să ne ocupăm cu lucrurile pe care le practică bisericile, denominațiile, ce practică Roma, ecumenismul ș.a.m.d.; de fapt, cu aceasta n-ar mai trebui să ne ocupăm. Dar ce se întâmplă în mijlocul aceluia care pretind și susțin că ar crede mesajul? Ce se întâmplă în mijlocul lor? Petru scrie în 2 Petru 1 și ne atrage atenția asupra faptului cât de important este Cuvântul profetic pe care îl posedăm, „*care strălucește ca o lumină într-un loc întunecos*”, apoi, „*nicio prorocie din Scriptură nu admite vreo interpretare după placul cuiva; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.*” (vers. 20 și 21). Deci, „**AȘA VORBEȘTE DOMNUL**” ne-a fost lăsat în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta noi o credem din toată inima.

În 2 Petru 2:1 este spus că între oameni vor fi proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși. Și aceasta doare. Ei nu sunt undeva, ci ei sunt în mijlocul nostru. Pavel a scris și, de asemenea, este scris și în Iuda: „Ei chiar au luat parte la mesele

voastre de dragoste”. Este un Cuvânt puternic. Ei au participat cu voi; n-au fost niște bărbați care au fost cândva, undeva în afară, ci ei au fost în mijlocul vostru, dar apoi au deviat.

Citim în Iuda vers. 3-4: „*Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși de mult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru...*”. Apoi citim în v. 12: „*Sunt niște stânci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi, și se îndoapă de-a binelea;...*”.

Trebuie să vă închipuiți aceasta. Ei au fost la mesele voastre de dragoste, au mâncat și au băut împreună cu voi și totuși au ajuns sub o influență greșită, au părăsit calea dreaptă, au fost atrași în rătăcirea lui Balaam. Ei sunt aici pentru ca adevărații credincioși să fie încercați, dacă noi credem cu adevărat Cuvântul, dacă într-adevăr rămânem zidiți pe temelie originală a Cuvântului lui Dumnezeu și, în Duhul, aducem Domnului toată slava.

Vă rog, luați totul în serios și credeți-o: fiecare răstălmăcire vine de la dușman, fiecare răstălmăcire este o sămânță rea. Așa cum a fost la Eva; mai întâi a avut loc o discuție, niște argumente, dar apoi a urmat amăgirea și rezultatul a fost Cain. Cain a fost rezultatul final al discuției, al îndoielilor semănate de vrăjmaș față de cuvintele lui Dumnezeu și apoi a urmat amăgirea. Apoi Domnul Dumnezeu a trebuit să-i spună: „Cu dureri vei naște copii. Am pus vrăjmășie între sămânța ta și sămânța lui”. Vă rog, nu ascultați astfel de argumentări!



Fără să critic, doresc să vă arăt, astăzi, ce fel de lucruri se fac în cadrul mesajului, ce se publică, ce fel de lucruri sunt scrise: cărți și din nou cărți, fotografii peste fotografii. Am adus cu mine această cană. Se dă o comandă la fabrica de porțelan: „Faceți-mi o cană cu William Branham”. Eu am adus această cană special să v-o arăt. Aici este vorba doar despre William

Branham și doar de William Branham. Dar noi suntem interesați de

Isus Hristos. Dacă n-aș dori s-o mai arăt altcuiva aș sparge-o acum sub ochii voștri. De ce am reamintit aceasta? Fiindcă toți frații, fie că sunt „frați tunetiști” sau indiferent ce învățături deosebite au, toți sunt împotriva noastră, împotriva mea. Și ei răspândesc unele lucruri de neînțeles. Dar Dumnezeu este credincios.

Haideți s-o mai spunem încă o dată. Domnul nu ne-a adus o religie nouă, o denotație nouă. El ne-a readus la început: un Domn, o credință, un botez. Înapoi la origine! Înapoi la început! Isus Hristos este același, ieri, astăzi și în vecii vecilor.

Oamenii îmi reproșează că eu nu dau mai departe aceste publicații. Atunci întreb: ce au de-a face aceste publicații cu predicile pe care le-a ținut fratele Branham din însărcinarea lui Dumnezeu? Absolut nimic! Nu este altceva decât idolatrie, este un cult al omului. Oamenii au părăsit calea dreaptă a lui Dumnezeu și merg pe căi proprii. Vă rog, suportați-mă: dacă niște frați din mijlocul nostru vin cu niște scrisori lungi, în care critică tot felul de lucruri, aceasta dovedește că ei niciodată n-au aparținut de noi, căci așa o scrie apostolul. Așa o scrie apostolul Ioan: „...dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit, ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri” [1 Ioan 2:19]. Chiar la sfârșit Biserica va fi constituită doar din credincioși adevărați. Când Domnul va reveni și-i va lua Acasă pe ai Lui, atunci nu va mai exista niciun fel de neghină în mijlocul grâului. În timpul secerișului nu va mai exista nicio neghină pe ogor; aceasta va fi smulsă mai înainte. Când Domnul va strânge recolta, doar grâul adevărat și curat va fi adunat în hambarul Său.

Eu cred, cu o profundă convingere interioară, că toți aceia care ascultă acum Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu și nu adaugă și nu scot nimic din el, ci lasă totul așa cum este scris, doar aceștia sunt sămânța lui Dumnezeu. Și Dumnezeu va desăvârși în noi lucrarea Lui pentru glorioasa revenire a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi cu toții așteptăm acest moment: ca Domnul să-și desăvârșească lucrarea Lui slăvită. Aceasta nu o va face niciun proroc și niciun mesager al lui Dumnezeu, ci Domnul Însuși o va face.

Să citim câteva versete biblice în această legătură. Primul verset este din Isaia 29. Aici, Domnul a vorbit clar, așa cum o face întotdeauna, dar numai cu noi. Acest cuvânt ne este adresat nouă. Isaia

29:23-24: „Căci, când vor vedea ei, când vor vedea copiii lor, în mijlocul lor, lucrarea mâinilor Mele, Îmi vor sfinți Numele; vor sfinți pe Sfântul lui Iacov și se vor teme de Dumnezeuul lui Israel”. „Când vor vedea ei în mijlocul lor, lucrarea mâinilor Mele”. Mai întâi Dumnezeu dă făgăduințe; după aceea vine și împlinirea. Atunci noi vom vedea împlinite toate făgăduințele, prin harul Său. În următorul verset este scris: „Cei rătăciți cu duhul vor căpăta pricepere, și cei ce cârteau vor lua învățătură”. Încă se poate întâmpla ca noi să nu fim mulțumiți de noi înșine sau de alții, încât să mai cârtim ici și colo, dar a sosit momentul, așa cum este scris aici, când: „Cei rătăciți cu duhul - cei care încă nu gândesc corect - vor căpăta pricepere”. Așa cum a spus Domnul nostru: „Voi să Mă iubiți cu tot cugetul și din toată inima voastră”. Ceea ce a poruncit El, noi să și împlinim. „Cei rătăciți cu duhul vor căpăta pricepere”. Cei ce nu gândesc corect, cei care se tot împotrivesc și cârtesc, vă rog frumos, lăsați-vă rânduți și supuneți-vă lui Dumnezeu! Acesta este timpul Domnului Dumnezeu pentru toți aleșii Săi. Gândiți și lucrați doar în cadrul și în limitele Cuvântului! „...și cei ce cârteau vor lua învățătură”. Avem frați și surori în mijlocul nostru care cârtesc din când în când? Poporul Israel a cârtit și el și a fost rău pentru el. Vă rog nu mai cârtiți! Nu mai cârtiți despre ceea ce vi se întâmplă și ceea ce se întâmplă cu alții, ci permiteți ca Dumnezeu să vă învețe. Primiți corectura, permiteți să fiți corecți, așa cum a scris și Pavel.

Apoi, în Isaia 28:17 este scris: „Voi face din neprihănire o lege și din dreptate, o cumpănă; și grindina va surpa locul de scăpare al neadevărului și apele vor îneca adăpostul minciunii”. Toți aceia care s-au ascuns sub un adăpost al minciunii să știe că acest adăpost va fi îndepărtat și locul va fi înecat de ape. Doar cel care a luat Cuvântul ca unitate de măsură, va rezista în fața lui Dumnezeu. În Isaia 28:21 este scris: „Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit”. Aleluia! Această lucrare va fi făcută de Domnul Însuși. El o va face, El Se va scula, El va duce la bun sfârșit lucrarea Lui. Am putea citi multe versete în această legătură.

Haideți să citim din Evrei cap 4. Aici, omul lui Dumnezeu a mai scris încă o dată, cuprinzând faptul cât de important este să credem din toată inima noastră, ca să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Evrei 4:2: „*Căci și nouă ni s-a adus o veste bună că și lor; dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit*”. Observați cât de importantă este credința? Credința vine din predică, iar predica este din Cuvântul lui Dumnezeu. Ferice de acela care, în timpul predicii, ascultă Cuvântul lui Dumnezeu cu toate făgăduințele conținute în el și îl crede din toată inima lui.

Din Evrei 12 putem citi din vers. 25 și 26; aici citim o avertizare și, apoi, o mângâiere: „*Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci, dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri*”. Noi putem spune: Domnul Și-a descoperit Cuvântul Lui, a vorbit într-un mod direct cu noi. În v. 26 este scris: „*Al cărui glas a clătina atunci pământul și care acum a făcut făgăduința aceasta: «Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul»*”. «*Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul*». Apoi este scris ce va urma după aceea.

Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră, pentru toate căile Sale pe care merge împreună cu poporul Său în timpul nostru. Doresc să citesc cuvântul deosebit din Fapte 13 și să vi-l dau pe calea voastră, căci aici este spus un lucru cu totul deosebit. Domnul Dumnezeu a împlinit făgăduința Lui în poporul Israel, făgăduință pe care a dat-o în Vechiul Testament și a împlinit-o în Noul Testament. În Fapte 13 citim vers. 32 și 33: „*Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri, Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea...*”. Aici, omul lui Dumnezeu se referă la tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Vechiul Testament. Dacă suntem atenți, putem observa câte versete sunt puse aici între ghilimele, ca citate din Vechiul Testament. „*...făgăduința făcută părinților noștri, Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor*”; iar acum, Domnul a întors inima copiilor spre credința părinților. Aceasta se întâmplă în timpul nostru.

Așa cum este scris în Luca 1:16 și 17, că prin mesajul lui Ioan Botezătorul a fost pregătit un popor care să-L primească pe Domnul. Tot astfel, prin acest ultim mesaj, trebuie să-I fie înfățișat Domnului un popor bine pregătit. Aceasta este ținta vestirii în Biserica Dumnezeului Celui viu.

Citim încă două versete din Fapte 13:38 și 41. În v. 38 este scris: „*Să știți, dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor*”. Dați-mi voie să subliniez aceasta, azi. Lucrul cel mai important, desigur, este iertarea păcatelor prin Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru. Totul începe cu iertarea, cu împăcarea, cu mântuirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin harul Său. Să știți că și astăzi noi Îl vestim pe Isus Hristos cel răstignit; astăzi noi încă vestim tuturor iertarea păcatelor prin Sângele Mielului, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Dar acum vine un verset adresat tuturor acelor care batjocoresc, disprețuiesc și trec pe lângă tot ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu și pe lângă ceea ce face El în zilele noastre. Acesta este v. 41: „*Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare pe care n-o veți crede nicidecum dacă v-ar istorisi-o cineva*”. Noi am citit în Isaia 28:21 despre „lucrul Lui”. Acum este adresat un cuvânt către toți disprețuitorii care trec pe lângă ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu și pe lângă ceea ce face El acum: „*Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți...*”. Apoi Domnul spune încă o dată: „*căci Eu, Eu personal în zilele voastre, am să fac o lucrare, Eu Domnul fac această lucrare pe care voi n-o veți crede nicidecum dacă v-ar istorisi-o cineva*”.

Cu istorisiri nu merge. Trebuie să o trăiești personal, trebuie să devii o parte a lucrării pe care a făgăduit-o Dumnezeu pentru timpul nostru. Toți disprețuitorii pot trece pe lângă această lucrare și să spună: „Da, fratele acesta nu crede mesajul, nu crede ceea ce a spus prorocul...”.

Eu am spus aceasta de câteva ori și o spun în prezența lui Dumnezeu: nu există niciun om pe acest pământ care îl iubește pe fratele Branham, care îl respectă pe fratele Branham și îl primește ca acel proroc trimis de Dumnezeu așa cum o fac eu. Și slujba mea este legată într-un mod direct cu slujba lui. De fapt, toți cei care locuiesc

pe acest pământ o știu, și toți cei care au auzit ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru o știu. Dar dacă este vorba despre proslăvirea unui om sau dacă este vorba despre acest teanc de cărți, dacă este vorba despre un dans în jurul vițelului de aur, atunci noi nu putem fi de acord cu aceasta. Noi trebuie să rămânem la faptul că, adevărata închinare față de Dumnezeu este în duh și în adevăr. Și nu este permis niciun fel de amestec. Noi lăsăm totul în seama lui Dumnezeu astfel încât El să-Și desăvârșească lucrarea Lui în timpul nostru.

Acum la sfârșit doresc s-o mai subliniez încă o dată. Ce ți-ar folosi ție, ce mi-ar folosi mie dacă noi am vorbi doar despre ceea ce a făcut Dumnezeu cândva și am rămâne tot timpul doar în trecut și ne-am tot învârti în loc? Oare, atunci, mesajul a împlinit scopul pentru care a fost trimis? Sau, acum, ultima chemare este dată acum în toată lumea, astfel încât toți să poată ieși afară? Toți aceia care sunt hotărâți să facă parte din rândul poporului lui Dumnezeu sunt puși deoparte, curățați și sfințiți. Noi nu ne învârtim în loc și nu trăim în trecut; trecutul a fost necesar ca să putem fi călăuziți în prezent și ceea ce se întâmplă acum, trebuie să se întâmple, ca noi să putem avea parte de tot ceea ce va face Dumnezeu în viitor. În Împărăția lui Dumnezeu nu există niciun fel de stagnare, ci Domnul înaintează. Și El ne-a încredințat nouă mesajul și noi purtăm acest mesaj până când Domnul va sfârși lucrarea Lui cu noi. Noi știm că revenirea Domnului este foarte, foarte aproape.

Așa că disprețuitorii să știe și ei că Domnul Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea Sa. De asemenea, toți aceia care cred în învierea fratelui Branham și așteaptă ca el să se întoarcă, ca el să aibă o slujbă într-un cort – tot ce învață și cred oamenii aceștia... Nu putem intra în aceste detalii.

Noi, însă, ne-am întors la Cuvântul lui Dumnezeu. În toate punctele credem sută la sută așa cum este scris în Scriptură și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne valabil pentru noi în vecii vecilor. Tot ceea ce a învățat fratele Branham, ceea ce a vestit el, putem așeza, fără probleme, în Scriptură. Și atunci avem pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL, avem absolutul divin. Dacă sunt făcute două lucruri deosebite: prorocul și Scriptura – oamenii despart prorocul de Scriptură – cu aceasta noi nu suntem de acord. Același Dumnezeu care

a vorbit prin toți prorocii, prin toți apostolii, a vegheat asupra Cuvântului Său și a împlinit făgăduința Sa și a trimis pe prorocul Său înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. Datoria lui a fost să ne aducă înapoi la început, la temelia originală astfel încât Domnul să-Și poată zidi acum Biserica Lui și să-Și desăvârșească lucrarea Lui în cadrul Bisericii Sale, pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Mulțumiri lui Dumnezeu pentru Cuvântul Lui descoperit, mulțumiri lui Dumnezeu pentru mesajul Său, mulțumiri lui Dumnezeu pentru tot ceea ce a făcut El deja și pentru ceea ce va mai face! A Lui să fie slava în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm în picioare. Poate frații și surorile din Bruxelles ne cântă această cântare minunată. Mai avem câteva minute în prezența lui Dumnezeu. După aceea ne adresăm tuturor aceluia care vor să-și dedice viețile Domnului, care mai au anumite probleme... Și așa cum am citit, dacă cineva mai are ceva de criticat sau să nu fie de acord cu una sau cu alta, dacă mai sunt unele probleme, vă rog, aduceți-o astăzi Domnului. Nu permiteți să mai fie vreo piedică pe calea voastră. Puneți orice piedică la o parte. Cine umblă în Lumină, nu se poticnește.

Veniți, veniți în față. Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru! Vă rog, primiți toate cuvintele pe care le-am citit, primiți-le în inima voastră, cugetați la ele în inima voastră. Apoi să cântăm împreună cu toții, din toată inima noastră. Toți aceia care au ascultat mesajul, să creadă din toată inima lor și să se încreadă în Domnul. Amin. Aleluia! Lăudat să fie Numele Domnului!

[Corul cântă cântarea Maranata (...). Se cântă cântarea „Eu Îl iubesc pe El (...)].

Câți sunt în mijlocul nostru care doresc să-și dedice în mod conștient viețile Domnului? Oameni care cred din toată inima lor că Isus Hristos a murit pentru ei personal, pe crucea de pe Golgota. El a purtat păcatele tale și fărădelegile tale și le-a pironit pe cruce. Tu nu trebuie să le mai porți. Ele au fost luate de la tine și prin Sângele legământului celui nou sunt iertate, odată pentru totdeauna, prin credința în lucrarea desăvârșită de răscumpărare de pe crucea Golgotei. Noi suntem neprihăniți odată pentru totdeauna, sfințiți și

desăvârșiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Astăzi toți au auzit vocea Cuvântului lui Dumnezeu. Domnul ne-a vorbit direct din cer prin Duhul Sfânt și prin Cuvântul Lui, nouă tuturor. Ne-a prezentat într-un mod clar deosebirea între lucruri: ce înseamnă să te închini lui Dumnezeu în duh și în adevăr; și să-I aducem slava doar Domnului și Mântuitorului nostru; și între ceea ce este practicat în mijlocul oamenilor, idolatria și cultul omului.

Dumnezeu este numai în Cuvântul Său. Și El răspunde doar rugăciunilor care sunt aduse în fața tronului de har conform voci Sale și conform Cuvântului Său. Căci așa a spus-o și Domnul nostru: adevărații închinători se vor închina lui Dumnezeu în duh și în adevăr. Aceasta dorim s-o facem și noi astăzi. Astăzi dorim să ne închinăm lui Dumnezeu în duh și în adevăr. Căci Duhul a descoperit adevărul Cuvântului. În noi nu este nicio împotrivire față de Cuvânt, noi nu disprețuim Cuvântul, ci respectăm întregul Cuvânt, Îl respectăm pe Dumnezeu, respectăm toate făgăduințele care se împlinesc în timpul nostru.

Și Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima noastră pentru trimiterea slujitorului și prorocului Său. Fără această slujbă, noi n-am fi avut niciun fel de intrare în planul lui Dumnezeu. Noi n-am fi știut în ce timp trăim, n-am fi știut ce fel de făgăduințe a dat Dumnezeu. Am fi umblat pe căile proprii. Dar Dumnezeu ne-a vorbit, ne-a descoperit făgăduințele principale. Făgăduința principală rămâne revenirea Domnului Isus Hristos: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Apoi voi reveni și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14:1-3). Dar făgăduința care face parte din acest context, am citit-o din Matei 17:10 și Marcu 9:12, rămâne: „Iată, Eu vi-l trimit pe prorocul Ilie; el va reșeza totul în starea corectă”.

Haideți s-o spunem în Numele lui Isus Hristos: nu numai că va reșeza, ci a reșezat. Și noi Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima noastră pentru acest fapt. Lui să-I fie adusă slava!

Eu doresc să știu dacă voi ați primit din toată inima, faptul că Domnul Și-a împlinit făgăduința Lui. Amin! Așa cum Ilie a luat douăsprezece pietre, prorocul lui Dumnezeu a luat învățătura celor doisprezece apostoli, a regăsit temelia originală și a refăcut altarul astfel ca adevărata închinare să aibă loc și plăcerea lui Dumnezeu să

se poată odihni peste noi. Pe această temelie Dumnezeu Își poate zidi și desăvârși Biserica Sa. Laudă să-I fie adusă lui Dumnezeu în locurile preainalte. Iar în toți aceia peste care se odihnește plăcerea lui Dumnezeu, să fie pace în sufletele noastre.

Eu mă simt călăuzit să-I mulțumesc lui Dumnezeu. Haideți să folosim câteva minute ca să-I mulțumim lui Dumnezeu. Astăzi îl chemăm pe fratele Müller din Austria să-I mulțumească Domnului împreună cu noi. După aceea le rugăm pe cele două surori să vină și să cânte o cântare minunată spre slava lui Dumnezeu.

Frați și surori, eu sunt convins de faptul că această întâlnire va aduce roade pentru veșnicie. Mulți au fost ajutați, mulți care s-au îndoit, care ici și colo au mai fost atrași în unele lucruri, cu toate că au șezut la mesele noastre de dragoste. Haideți să ne gândim la anul 1976, când aici au fost adunați frați din 33 de națiuni; și ce este astăzi? Dar Domnul Își continuă calea Lui cu Biserica Lui până la sfârșit și noi vom trăi împreună desăvârșirea.

Unde este fratele nostru Müller? Este aici fratele Müller?

Noi suntem mulțumitori că suntem adunați aici din toate popoarele, din toate limbile și din toate națiunile.

[Fratele Müller: O, Dumnezeul Atotputernic, ce să spunem? Tu ai vorbit. Dăruiește harul Tău astfel încât Cuvântul auzit să rămână în inima noastră și noi să cugetăm la el în inima noastră, apoi Cuvântul Tău se va împlini în noi, pentru slava Numelui Tău. Primește închinarea și mulțumirea pentru prioritatea pe care o avem, ca Tu să Îți îplinești Cuvântul Tău în timpul nostru. Tu ești un Dumnezeu credincios, Tu îplinești Cuvântul Tău spre cinstea Numelui Tău, căci ceea ce ai promis Tu și îplinești. O, Isuse, dăruiește-ne și harul Tău ca să-i putem iubi chiar și pe dușmanii noștri. Iar noi să rămânem mereu în prezența Ta. Te rog dăruiește-ne harul Tău, biruința Ta să se descopere în Biserica Ta, spre slava Numelui Tău. Se va împlini, căci Tu ai promis. Ție Îți aducem cinstea și mulțumirea. Îți mulțumesc pentru aceste două adunări. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău sfânt și scump al lui Isus.] Amin. Aleluia.

Lăsați-mă să fac o observație, aici. Vă rog, credeți-o! Eu nu am niciun fel de probleme ca să-i iubesc pe dușmanii mei. Voi ați auzit-o

din gura mea: chiar dacă Diavolul ar veni la mine și ar spune: „Eu ți-am făcut prea mult rău. Poți să mă ierți?”, eu l-aș ierta; nu am niciun fel de problemă să iert. Dar nu pot să închei niciun compromis, dacă sunt prezentate niște învățături false. Și aceasta nu este adresată împotriva unor frați; Dumnezeu îi poate corecta pe toți. Dar învățăturile false n-au ce căuta în Biserica Dumnezeului Celui viu. Nici frații mincinoși nu vor rămâne pentru totdeauna în mijlocul nostru, căci așa este scris.

Haideți să-I mulțumim lui Dumnezeu fiindcă Biserica lui Dumnezeu este o Biserică a Cuvântului. Așa cum Mirele este Cuvântul descoperit în trup, tot astfel Biserica Dumnezeului Celui viu din acest timp este Cuvântul descoperit în noi, făgăduit pentru acest timp. Totul va fi o realitate divină în noi. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze!

[Surorile cântă o cântare (...)].

Mi-a venit în inimă cuvântul: „*pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună*”. Vă rog, în Numele lui Isus Hristos, credeți Cuvântul lui Dumnezeu, iubiți Cuvântul lui Dumnezeu, primiți acest Cuvânt al lui Dumnezeu – este vorbirea de dragoste a lui Dumnezeu. Aceste scrisori de dragoste ale lui Dumnezeu ne sunt adresate nouă. Și această dragoste a lui Dumnezeu nu se încheie niciodată; noi o vom lua în veșnicie.

Toți să fie binecuvântați, în toată lumea, fie în Noua Zeelandă, Australia, China, Cambodgia, America de Sud, Africa de Sud, indiferent unde locuiți, toți să fiți binecuvântați în Numele Domnului. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă există această posibilitate de transmitere în toată lumea. Fiecare poate să urmărească și să descarce pe iPod toate predicile care au fost ținute în Africa. Totul este la dispoziția tuturor, de pe tot pământul. Aceasta nu a existat niciodată în trecut.

Astfel, noi urăm tuturor fraților noștri care traduc, binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu. Dumnezeu să fie cu toți slujitorii Lui, de aproape și de departe, cei din Est, Vest, Nord și Sud.

Dacă Dumnezeu dă har, în weekendul următor voi fi la Lyon, Franța și în al treilea weekend voi fi în Portugalia ca să folosesc timpul și să vestesc Cuvântul. Și sunt convins că Domnul va fi îndurător.

[...se roagă fratele Taty – n.ed.]

Sunteți bucuroși că sunteți aici? Sunteți mulțumitori că ați ascultat Cuvântul lui Dumnezeu? Sunteți mulțumitori pentru harul pe care Dumnezeu l-a revărsat peste noi? Atunci să cântăm „Aleluia, fii slăvit”. [...]

Iubite Domn, noi Ți-i dedicăm acum pe toți aceia care și-au dedicat viețile Ție. O, Dumnezeule, binecuvântează-i și fii cu ei. Ți-i dedicăm pe toți aceia care au primit Cuvântul adevărului, care l-au crezut din toată inima lor și cărora le-a fost descoperit. Eu mă rog încă o dată, în scumpul Tău Nume al lui Isus, ca toți aleșii de pe tot pământul să recunoască, că aceasta este ziua pe care ai făcut-o Tu pentru noi, ca să ascultăm Cuvântul Tău în forma lui originală, ca să fim aduși înapoi la temelie originală a credinței. Un Domn, o credință, un botez.

Îți mulțumim Ție, Dumnezeului Celui viu. Tu ești Alfa și Omega, Tu ești Cel dintâi și Cel din urmă, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine. Și în afară de Tine nu există alt Dumnezeu. Ție, singurului Dumnezeu Îți aducem cinstea în Numele lui Isus Hristos.

Iubite Domn, lasă ca poporul Tău să plece în pace, până ne vom revedea din nou, fie aici sau în slavă. Îți mulțumim fiindcă putem să recunoaștem că revenirea Ta este foarte aproape; și noi putem să răscumpărăm timpul și să lucrăm până când vei reveni. Tu lucrezi prin Duhul Tău și faci viu Cuvântul Tău și îl dovedești în toate inimile noastre. Te rog ca Tu să ai calea Ta cu Mireasa Ta aleasă, până când vom ajunge la desăvârșire și vom vedea Fața Ta. Noi Te iubim fiindcă Tu ne-ai iubit mai întâi. Noi iubim Cuvântul Tău și iubim arătarea Ta. Ție Îți mulțumim pentru această zi în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Aleluia! Amin. Amin. [...]